

også, hvilken befordringsløsning der på længere sigt må anses som den samfundsøkonomisk billigste. Dette vil bl.a. bero på, hvor længe kørselsbehovet må antages at ville bestå, således at et kørselsbehov, der må antages kun at bestå i en periode, vil pege i retning af, at behovet mere hensigtsmæssigt kan tilgodeses ved andre ordninger, mens et væsentligt kørselsbehov, der må antages at bestå uforandret fremover, kan pege i retning af at opfylde behovet ved at yde støtte til køb af bil.

I vurderingen skal man endvidere være opmærksom på, at der, udover støtten efter § 58 til køb af bil, kan være merudgifter i forbindelse med befordring, som eventuelt vil kunne dækkes efter bistandslovens § 48. Vurderingen af, hvad der samfundsøkonomisk er den billigste befordringsløsning, skal således inddrage mere end blot udgiften til støtte til køb af bil.

Det kan i øvrigt tilføjes, at en lægelig anbefaling ikke i sig selv berettiger til støtte til køb af bil. I sager om støtte til køb af bil gælder det, at myndighederne er forpligtet til at sørge for sagernes oplysning, herunder bestemme hvilke lægelige oplysninger, der er nødvendige for sagernes afgørelse.

Myndighederne er ikke bundet af de foreliggende lægeerklæringer ved sagernes afgørelse. Der foretages i hver enkelt sag en selvstændig vurdering ud fra samtlige de foreliggende oplysninger, herunder de lægelige. Lægeerklæringer indgår i sagen på samme måde som andre oplysninger, der kan have betydning for afgørelsen.

Spm. nr. S 199

Til arbejdsministeren (21/10 97) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Mener ministeren, at Kommissionen ved åbningsskrivelse af 18. juni 1997 vedrørende manglende eller mangelfuld gennemførelse i dansk ret af Rådets direktiv 89/391/EØF underkender overenskomstsyste­met som implementeringsinstrument uden supplerende lovgivning, fordi danske overenskomster ikke er 100 pct. dækkende og kan siges op, og at Kommissionen dermed undsiger hidtidige danske fortolkninger af Kommissionens holdning?«

Svar (30/10 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Kommissionens åbningsskrivelse af 18. juni 1997 er fortrolig, og jeg finder derfor ikke på nuværende tidspunkt at kunne kommentere den i enkeltheder. Jeg vil dog gerne oplyse, at jeg ikke mener, at der i åbningsskrivelsen er holdepunkter for at kunne sige noget om Kommissionens holdning til aftaleimplementering.

Spm. nr. S 132

Til undervisningsministeren (15/10 97) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Kan undervisningens standard opretholdes – eventuelt forbedres – for elever i folkeskolen, som hvert år – på grund af de nye læreruddannelsesplaner om en skoleperiode for lærerstuderende – får nye praktikanter?«

Begrundelse

Den nye læreruddannelse indebærer en skoleperiode for de lærerstuderende, hvor de skal ud i praktik på skolerne. I Københavnsområdet ligger fire store lærerseminarier, der alle efter den nye læreruddannelse skal have praktikanter ud på skolerne. Såfremt de lærerstuderende i Københavnsområdet tænkes fordelt på skoler over hele landet, opstår spørgsmålet om, hvem der skal betale for rejse, kost og logi.

Svar (28/10 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

I overensstemmelse med punkt 5.1. i forligsteksten i Betænkningen over L 162 arbejder en gruppe med repræsentanter for alle involverede parter i øjeblikket på den nærmere detaljerede tilrettelæggelse af praktikken, herunder den længerevarende »skoleperiode«. Arbejdet er endnu ikke afsluttet, men jeg kan forsikre, at gruppen er meget opmærksom på de problemer, spørgeren nævner.